Dosarul nr. 3-4432/2024
2-24116847-12-3-16102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 octombrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefier Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Mereuță Angela către Casa Națională de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

c o n s t a t ă:

ÎN FAPT
Argumentele reclamantului

1. La 16 octombrie 2024, reclamanta Mereuță Angela a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ individual defavorabil. (f.d.7-8)
2. În motivarea cererii indică că, în temeiul ordinului nr. 119 ef din 15 iunie 2018 privind încetarea raporturilor de muncă, reclamanta Angela Mereuță a demisionat după acumularea unei vechimi în muncă de 23 ani, 6 luni și 18 zile, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. a), c), beneficiind de dreptul la pensie pentru vechimea în muncă. Ordinul a fost emis în corespundere cu Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din MAI.
3. Precizează că prin decizia CNAS nr.93/2018/35531 din 28 iunie 2018 privind stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă, reclamantei Mereuță Angela i-a fost stabilită pensia în cuantum de 3.608,46 lei cu începere din 16 iunie 2018.
4. Remarcă că, în baza acestei decizii, în perioada 16 iunie 2018 – iulie 2024, a primit pensia acordată legal de stat.
5. Subliniază că prin decizia de modificare a informației din 15 iulie 2024 nr. 2024/93/43855 (dosar de pensionare nr. 930376621) s-a dispus suspendarea deciziei de acordare a pensiei nr. 93/2018/35531 ca fiind ilegală. Suspendarea a început la 01 august 2024.
6. Menționează că 17 septembrie 2024, la Oficiul Buiucani CNAS a luat cunoștință despre această decizie, iar la 23 septembrie 2024 a fost depusă o somație privind dezacordul cu decizia de suspendare și solicitarea anulării acesteia. Prin răspunsul CNAS nr. 4830/24 din 07 octombrie 2024, recepționat la 14 octombrie 2024, cererea prealabilă a fost respinsă.
7. Accentuează că nu este de acord cu decizia de suspendare a pensiei, o consideră ilegală și neîntemeiată din următoarele motive.

8. Argumentează că actul de control din 12 iulie 2024, în baza căruia a fost suspendată pensia, nu face nici o referire la norme legale care să justifice pretinsa ilegalitate a acordării pensiei sau suspendarea acesteia.

9. Explică că, dimpotrivă, din analiza ordinului nr. 176 EF din 17 aprilie 2009 invocat în actul de control, rezultă că reclamantei Mereuță Angela i-a fost acordat concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în conformitate cu art. 126 alin. (1) din Codul muncii.

10. Susține că perioadele de concediu pentru îngrijirea copilului au fost acordate legal, după cum urmează:
    a) Prin ordinul nr. 162 ef din 23.06.2006 – concediu parțial plătit până la 09.04.2007, în temeiul art. 124 Codul muncii;
    b) Prin ordinul nr. 160 ef din 13.04.2007 – prelungirea concediului până la 09.04.2008;
    c) Prin ordinul nr. 160 ef din 11.04.2008 – acordarea concediului până la 09.04.2009;
    d) Prin ordinul nr. 176 EF din 17.04.2009 – concediu suplimentar neplătit pentru perioada 10.04.2009 – 09.04.2012, în temeiul art. 126 alin. (1) Codul muncii.

11. Relevă că, potrivit art. 126 alin. (3) din Codul muncii, această perioadă se include în vechimea în muncă, inclusiv vechimea specială, dacă contractul individual de muncă nu a fost suspendat conform art. 78 alin. (1) lit. a) Codul muncii.

12. Precizează că, în speță, ordinul nr. 176 EF din 17 aprilie 2009 indică expres temeiul legal, art. 126 alin. (1) Codul muncii. Relevă că acesta nu face trimitere la suspendarea contractului de muncă în temeiul art. 78 alin. (1) lit. a). Prin urmare, contractul nu a fost suspendat la inițiativa salariatului, iar perioada respectivă trebuie inclusă în vechimea în muncă.

13. Conchide că motivele invocate de CNAS în Decizia nr. 2024/93/43855 din 15 iulie 2024 sunt ilegale, iar suspendarea pensiei este neîntemeiată.

14. Menționează că, în cauze analogice, practica judiciară confirmă includerea perioadei concediului pentru îngrijirea copilului în vechimea în muncă. Cu titlu exemplificativ, indică cauza Alexandr Pașcaru împotriva CNAS (dosar nr. 3a-750/19; decizia Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019 și încheierea CSJ din 11 decembrie 2019, dosar nr. 3ra-1381/19), în care instanțele au statuat că legislația națională operează distinct cu noțiunile de „stagiu de cotizare” și „vechime în muncă”, fiind acordat câștig de cauză reclamantului.

15. Susține că nu a fost încălcat art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544/1993, în temeiul căruia a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă.

16. În drept, își întemeiază pretențiile în baza art. 16, art. 21, art. 24, art. 28, art. 29, art. 32, art. 189, art. 206 alin. (1) lit. a) și art. 224 alin. (1) din Codul administrativ.

17. Reclamanta solicită: 1) anularea deciziei CNAS din 15 iulie 2024 nr. 2024/93/43855; și 2) anularea procesului-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 privind recuperarea prestațiilor sicale necuvenite.

Argumentele pârâtului

18. La 20 noiembrie 2024 autoritatea publică pârâtă a depus referință la cererea de chemare în judecată, (f.d 34-40)

19. În motivarea referinței indică că, în cadrul procedurii administrative privind stabilirea dreptului reclamantei la pensie pentru vechime în muncă, organul de asigurări sociale a constatat că Academia „Ștefan cel Mare” a MAI a inclus în vechimea în muncă perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 6 ani, și anume intervalul 10 aprilie 2009 – 09 aprilie 2012.

20. Explică că, în urma verificării, organul de asigurări sociale a exclus această perioadă din calculul vechimii în muncă, ceea ce a condus la neîntrunirea de către reclamantă a vechimii necesare pentru stabilirea pensiei, respectiv 23 ani și 6 luni.

21. Apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele reclamantei privitor la excluderea din vechimea în muncă a perioadei concediului neplătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 6 ani.

22. Subliniază că, din coroborarea art. 75, art. 78, art. 126 din Codul muncii (în redacția în vigoare la data acordării concediului – anul 2009), rezultă că pentru a avea temei de includere în vechimea de muncă specială a perioadei concediului suplimetar neplătit pentru îngrijirea copilului cu vârsta de la 3 la 6 ani, contractul de muncă al salariatului nu trebuie să fie suspendat, iar salariatul trebuie să lucreze în condițiile timpului de muncă parțial sau la domiciliu.

23. Argumentează că din documentele dosarului administrativ rezultă că pe perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani, contractul individual de muncă al reclamantei a fost suspendat.

24. Precizează că nu există nicio dovadă că, în perioada respectivă, reclamanta ar fi desfășurat activitate în condițiile timpului de muncă parțial sau la domiciliu, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Codul muncii, fie în cadrul subdiviziunilor Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, fie în cadrul altor subdiviziuni ale Ministerului Afacerilor Interne.

25. Conchide că, perioada litigioasă în care reclamanta s-a aflat în concediu suolimentar neplătit pentru îngrijirea copilului cu vârstă de la 3 la 6 ani, nu are temei legal de a fi considerată ca fiind vechime în muncă specială conform art. 18 din Legea nr. 1544/1993.

26. Întrucât acțiunea nu întrunește condițiile pentru adoptarea uneia dintre hotărârile prevăzute la art. 224 alin. (1) lit. a)–e) din Codul administrativ, autoritatea publică pârâtă solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Poziția participanților în ședință

27. În ședința de judecată din 09 octombrie 2025, reclamanta Mereuță Angela, reprezentat de avocata Aurel Grosu, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ. (f.d.50)

28. În ședința de judecată din 09 octombrie 2025, reprezentantul pârâtei Casa Națională de Asigurare Socială, Alexandru Taran, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.50)

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Examinând acțiunea înaintată de reclamantă, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor,

normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

30. Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

31. Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

32. Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

33. Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

34. Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

35. Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii

36. În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ.

37. În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege încălcat prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

38. Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

39. Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

40. Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actul administrative individual defavorabil este actul care impun destinatarilor săi obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

41. Prin urmare, decizia de modificare a informației nr. 2024/93/43855 din 15 iulie 2024, precum și procesul-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 sunt acte administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantei Mereuță Angela.

42. Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin încălcarea activitatea administrativă a unei autorități publice.

43. Conform art. 17 din Codul administrativ, dreptul vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

44. Conform art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

45. Instanța de judecată menționează că art. 17 din Codul administrativ relevă noțiunea dreptului vătămat în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea" utilizată în conținutul art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ, este folosită în sens procesual.

46. Revendicarea încălcării justifică dreptul reclamantului, în sens procesual, de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar vătămarea dreptului urmează a fi probată, fiind o problemă de fond. Prin urmare, aceste două noțiuni nu sunt echivalente.

47. Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce, la o examinare *prima facie,* din circumstanțele invocate în cerere, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

48. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatarul actului administrativ individual defavorabil, conform art. 11 alin. (2) din Codul administrativ, sau este un terț.

49. Reclamanta Mereuță Angela este destinatara actelor administrative individuale contestate.

50. În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor emise de Casa Națională de Asigurări Sociale este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, întrucât aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ. Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

51. Prin prisma art. 22 și art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, instanța de judecată apreciază că acțiunea de contestare a fost depusă pentru anularea a două acte administrative individual defavorabile: 1) anularea deciziei CNAS nr. 2024/93/ 43855 din 15 iulie 2024; 2) anularea procesului-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 privind recuperarea prestațiilor sociale necuvenite.

52. În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

53. Astfel instanța de judecată reține că decizia CNAS nr. 2024/93/43855 din 15 iulie 2024 și procesul-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 au fost comunicate reclamantei Mereuță Angela la 17 septembrie 2024. Având în vedere că acțiunea reclamantului a fost înaintată la 16 octombrie 2024, rezultă că termenul legal de 30 de zile a fost respectat.

54. În ceste condiții, instanța de judecată reține că nu există motive de inadmisibilitate, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, în privința acțiunii în contencios administrativ înaintată de Mereuță Angela, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii

55. Instanța de judecată constată că prin decizia CNAS nr. 93/2018/35531 privind stabilirea pensiei reclamantei Mereuță Angela i-a fost stabilită pensia de 3.608,46 începând cu 16 iunie 2018. Istoria asiguratului indică următoarele perioade: 13 august 1990-01 noiembrie 1994; 01 octombrie 1995-12 august 1996; 10 septembrie 1996 -15 iunie 2018. Datele de calcul prezintă un stagiu total/special de 23 ani și 7 luni. (f.d.56 din dosarul administrativ)

56. Ulterior, prin actul de control din 12 iulie 2024 s-a constatat că în urma verificării extraselor de ordine pe numele lui Mereuță Angela s-a stabilit că aceasta de la 02 iunie 2006 până la 09 aprilie 2009 a beneficiat de concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la 3 ani (născut la 09 aprilie 2006) potrivit ordinului nr. 160 EF din 11 aprilie 2008. În baza ordinului nr. 176 EF din 17 aprilie 2009 a fost acordat concediu suplimentar neplătit de la 10 aprilie 2009 până la 09 aprilie 2012. În continuare, potrivit ordinului nr. 146 EF din 06 aprilie 2012, Mereuță Angela intră în exercițiul funcției după expirarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului. (f.d. 60 din dosarul administrativ)

57. Astfel, prin decizia CNAS nr. 2024/93/43855 din 15 iulie 2024 de modificare a informației s-a dispus suspendarea deciziei CNAS nr, 93/2018/3553, ca fiind ilegală, începând cu 01 august 2024. (f.d. 59 din dosarul administrativ)

58. Totodată, prin procesul-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 privind recuperarea sumelor cu titlu de prestații sociale necuvenite, s-a decis recuperarea de la Mereuță Angela în contul Casei Naționale de Asigurări Sociale a sumei de 338.130,95 lei pentru perioada 16 iunie 2018 - 31 iulie 2024. (f.d. 67 din dosarul administrativ)

59. Nefiind de acord cu decizia adoptată, prin somația din 23 septembrie 2024, reclamanta a solicitat ca decizia CNAS nr. 2024/93/43855 din 15 iulie 2024 de modificare a informației să fie anulată. (f.d.1 din dosarul administrativ)

60. Cu toate acestea, prin răspunsul CNAS nr. 4830/24 din 07 octombrie 2024 cererea prealabilă a fost respinsă de către autoritatea publică. (f.d.5-7)

61. În circumstanțele de fapt indicate supra instanța de judecată remarcă că nici în conținutul deciziei CNAS nr. 2024/93/43855 din 15 iulie 2024 de modificare a informației, nici în conținutul procesului-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 privind recuperarea sumelor cu titlu de prestații sociale necuvenite, nu este indicat temeiul de drept în baza căruia autoritatea publică pârâtă a decis asupra suspendării deciziei CNAS nr. 93/2018/35531 privind stabilirea pensiei și respectiv asupra recuperării sumei de 338.130,95 lei din contul reclamantei.

62. În acest sens, instanța de judecată reamintește că, din conținutul art. 31 și art. 118 din Codul administrativ, actele administrative individuale scrise trebuie să fie motivate în fapt și drept.

63. Astfel, prin prisma art. 123 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, autoritatea publică a recuperat motivarea necesară prin răspunsul CNAS nr. 4830/24 din 07 octombrie 2024 la cererea prealabilă.

64. Conform art. 126 din Codul muncii *(în redacția în vigoare la data emiterii ordinului nr. 176 EF din 17 aprilie 2009),* (1) În afară de concediul de maternitate şi concediul parţial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, femeii, precum şi persoanelor menţionate la art.124 alin.(4), li se acordă, în baza unei cereri scrise, un concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani, cu menţinerea locului de muncă (a funcţiei). (2) În baza unei cereri scrise, în timpul aflării în concediul suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului, femeia sau persoanele menţionate la art.124 alin.(4) pot să lucreze în condiţiile timpului de muncă parţial sau la domiciliu. (3) Perioada concediului suplimentar neplătit se include în vechimea în muncă, inclusiv în vechimea în muncă specială, dacă contractul individual de muncă nu a fost suspendat conform art.78 alin.(1) lit. a). (4) Perioada concediului suplimentar neplătit nu se include în vechimea în muncă ce dă dreptul la următorul concediu de odihnă anual plătit, precum şi în stagiul de cotizare potrivit legii.

65. Din conținutul art. 126 alin. (3) și alin. (4) din Codul muncii, rezultă că legiuitorul operează cu două noțiuni distincte, vechime în muncă și stagiu de cotizare.

66. Instanța de judecată observă că art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne, condiţionează apariţia dreptului la pensie de instituția juridică a vechimii în muncă, nu de instituția juridică a stagiului de cotizare. În acest sens, fiind necesară acumularea a 23 ani şi 6 luni de vechime în muncă.

67. Datele reflectate în decizia CNAS nr. 93/2018/35531 privind stabilirea pensiei reclamantei se confirmă faptul că aceasta a activat în cadrul instituțiilor de forță în perioada: 13 august 1990 - 01 noiembrie 1994; 01 octombrie 1995 - 12 august 1996; 10 septembrie 1996 - 15 iunie 2018. Prin urmare, rezultă că reclamanta are o vechime de muncă de peste 23 ani și 6 luni.

68. De asemenea, din conținutul art. 126 alin. (3) și alin. (4) din Codul muncii, rezultă că regula generală este că, perioada concediului suplimentar neplătit se include în vechimea de muncă și inclusiv în cea specială. Legiuitorul prevede o singură excepție de la această regulă, respectiv perioada concediului suplimentar neplătit nu se include în vechimea în

muncă atunci când contractul individual de muncă a fost suspendat conform art.78 alin.(1) lit. a) din Codul muncii.

69. Conform art. 78 alin. (1) lit. a) din Codul muncii *(în redacția în vigoare la data emiterii ordinului nr. 176 EF din 17 aprilie 2009)*, contractul individual de muncă se suspendă din inițiativa salariatului în caz de concediu pentru îngrijirea copilului în vârstă de pînă la 6 ani.

70. În continuare, instanța de judecată reține că potrivit art. 75 alin. (4) din Codul muncii, suspendarea contractului individual de muncă, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.76 lit. a) şi b), se face prin ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură, cel tîrziu la data suspendării.

71. La caz, din conținutul extrasului din ordinul nr. 176 EF din 17 aprilie 2009 nu rezultă că anterior raporturile de muncă au fost suspendate. (f.d.65 din dosarul adminsitrativ) Nici din conținutul extrasului de ordin nr. 146 EF din 06 aprilie 2012 nu rezultă asemenea circumstanțe. (f.d.66 din dosarul adminsitrativ)

72. Prin urmare, în speță, nu există dovada faptului că contractul individual de muncă a fost suspendat, ceea ce înseamnă că perioada concediului suplimentar neplătit urmează a fi incluse în vechimea în muncă.

73. Instanța de judecată apreciază în mod critic argumentul pârâtei potrivit căruia, în perioada concediului suplimentar neplătit, reclamanta nu ar fi desfășurat activitate în condițiile timpului de muncă parțial sau la domiciliu. Or, art. 126 alin. (2) din Codul muncii instituie o normă cu caracter dispozitiv, iar nu imperativ, conferind salariatului dreptul, și nu obligația, de a activa cu timp de muncă parțial sau la domiciliu. Este evident că în cazul în care salariatul optează pentru exercitarea acestui drept, perioada respectivă se include în vechimea de muncă, tot așa precum perioada concediului suplimentar neplătit se include în vechimea de muncă, unica excepție fiind suspendarea contractului.

74. Instanța de judecată reține că scopul normei prevăzute la art. 126 alin. (3) din Codul muncii este acela de a asigura protecția și sprijinul femeii, precum și al persoanelor menționate la art. 124 alin. (4) din Codul muncii, în vederea îngrijirii copiilor, prin instituirea unor garanții suplimentare privind raporturile de muncă.

75. În aceste condiții, art. 18 lit. f) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne coroborat cu art. 126 alin. (3) din Codul muncii, îi acordă dreptul lui Mereuță Angela de a beneficia de concediu suplimentar neplătit, iar CNAS de a include perioadele menţionate în vechimea totală în muncă ce acordă dreptul la pensie pentru vechime în serviciu.

76. Instanța de judecată precizează că, în sensul art. 16, art. 21 și art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice trebuie să acționeze în limitele legal stabilite.

77. Având în vedere că la data încetării raportului de muncă cu Mereuță Angela acesta avea acumulată o vechime în serviciu de peste 23 ani şi 7 luni, contractul individual de muncă nu a fost suspendat, reclamanta nu avea obligația să lucreze de la domiciliu sau parțial, ținând cont de prevederile legale interpretate supra, instanța de judecată reține că la emiterea deciziei CNAS din 15 iulie 2024 nr. 2024/93/43855 și procesului-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 autoritatea publică pârâtă nu a luat în considerare toate faptele relevante

și nu a respectat limitele legale ale dreptului discreționar în sensul art. 225 din Codul administrativ.

78. Prin urmare, instanța de judecată apreciază că decizia CNAS din 15 iulie 2024 nr. 2024/93/43855, procesul-verbal nr. 32 din 31 iulie 2024 și corespunzător decizia emisă în procedura prealabilă nr. 4830/24 din 07 octombrie 2024 sunt ilegale și prin ele reclamanta este vătămată în drepturile sale, iar cererea de chemare în judecată este întemeiată.

79. Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, în baza unei acțiuni în contestare, instanța de judecată anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În conformitate cu prevederile art. 219-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea în contencios administrativ depusă de Mereuță Angela.

Se anulează ca ilegale Decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale – Oficiul Teritorial Chișinău, Buiucani nr. 2024/93/43855 din 15 iulie 2024 prin care a fost suspendată Decizia de acordare a pensiei nr. 93/2018/35531, Procesul-verbal al Casei Naționale de Asigurări Sociale – Oficiul Teritorial Chișinău, Buiucani nr. 32 din 31 iulie 2024 privind recuperarea prestațiilor sociale necuvenite și decizia emisă în procedura prealabilă nr. 4830/24 din 07.10.2024.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, Cristina Panfil
Judecător